

Песента "Излел е Делю Хайдутин"

Излел е Делю хайдутин,
хайдутин , янкеседжия,
с Думбовци и Караджовци
с юз киши арнавутчета
и още сербез юнаци
христене да си отбрана.
Наръча, Делю, поръча
деридерскинем аяне,
аяне, кабадаие:
-Две лели имам в селону,
да ми ги не потурчите,
да ми ги не почърните,
чи кога влезъм в селону
мночко щат майки поплака,
по-много млади нивести,
в корем ще дете поплака,
за наша вера христенска,
за мои братя българе!
Още са дума разниса,
пладнина не са викали
Делю са с конче зададе
от върхън, от светокана,
от светокана Костадин,
с кърк киши арнавутчета.
Врит беха с бели фустане,
Делю бе с чърни шалваре.
Ага си Делю пристигна
на сум, на среде пазарън,
агине редом седеха,
чърнана кавйъ пиеха,
другите аптез зимаха.
Ага си Деля видеха
врит си му диван станаха,
чърнана кавйъ личнаха
и темане му дадоха.
Делю са люто закани
христене да му ни барат,
Гюлсюме да ни развърщат.
Яхна си Делю, кончену
таче си Делю отиде
в Голюма река, широка,
у Пасчу, баш терзияна.
Делю си Пасчу викаше:
-Пасчу ле, баш терзию ле,
де да ми, Пасчу, ушииш
хайдутска рубя, юнатска,
везана, кабадайтска,
вутирна да е готова,
чи ще, Пасчу ле, да идам
башну агине да видим!

*Пасчу си Делю викаше:
-Не мога, Делю, да кроем,
да кроем, още да шием,
чи имам друга работа,
чи бързам рубя сърмалъ.
Делю си Пасчу викаше:
-Дентити, Пасчу, дентити,
я ти ще каза, Пасчу ле,
бързана рубя сърмалъ!
Гърна щии, Пасчу, да идиш
нах Енидже, нах касабъна...
Остра го сабя скроева,
тйънка го пушка ушива...
Таче си, Делю, отиде,
в Голюма река, широка
нахкъм Лозъна думбовска
Гюлсюме бела да види,
Гюлсюме тйънка, висока,
Гюлсюме, галеницана.
Отвън Гюлсуме излезе,
Гюлсюме Делю викаше:
-Делю ле, капсузине,
бегай са, Делю, от тува,
бегай са, Делю, чувай са!
Леят ти куришум сребърен
у Коста коюмджияна,
на три та места засадят,
ще да та Делю, отбавят.
Делю са викна провикна:
-Гюлсюмю, любе хубаво,
кога е майка хранила,
хранила, още кутила
върх Деля куришум да пусне,
върх Деля сабя да махне?
Деля го куришум не фата,
Деля го сабя не сече.*

*Гърна си Делю въз река,
въз река Голюма река.
Кога ми Делю отиде
на високону камене,
под двене зигвар черници,
отсрещу тюфек изпука.
Деля в сърцену удариха
и Делю падна и охна:
- Мене Гюлсюме викаше,
не ходей, Делю, въз река,
въз река, Голюма река!
Другарене го питаха:
-Делю ле, аркадашине,
Имаш ли бално за нещо?
-Я немам бално за нищо:
въз път, низ път са находих,
бързо са конче наяхах,
хубав са сюлех наносих,
дивлетю изет подадах,
христене ми не потурчиха.
Рубя са чоха наносих,
ахренски се моми нагалих
и Гюлсюме са наводих.
Ам имам бално за адно:
га са възпролет извие,
таче са сберът момине,
момине и юнацине
в Киряковскону ливаде
желнине песни да пеят
пък Деля нема да има...*